

कृतधन (कृत + धन) m. N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes des Dharmadhvaṅga VP. 643. Buḥ. P. 9, 13, 19, 20.

कृतनख (कृत + नख) adj. der seine Nägel in Ordnung gebracht hat Kauṣ. 34.

कृतनाशक (कृत + ना) adj. undankbar Hit. III, 126. — Vgl. कृतब्र und कृतपूर्वनाशन.

कृतपर्व (कृत + पर्वन्) = कृतयुग Shaṅv. Bu. in Ind. St. 1, 39.

कृतपुङ्ग (कृत + पु) adj. im Bogenschiessen geübt AK. 2, 8, 2, 36. H. 772.

कृतपूर्वनाशन (कृत - पूर्व + ना) n. das zu-Nichte-Machen vorangegangener Wohlthaten, Undankbarkeit ad Hit. 27, 16. — Vgl. कृतब्र und कृतनाशक.

कृतपूर्वन् (von कृत + पूर्व) adj. der früher Etwas gethan, verfertigt u. s. w. hat; mit dem acc.: कृतम् Sch. zu P. 5, 2, 87 und 2, 3, 65.

कृतप्रतिकृत (कृत + प्र) n. 1) Angriff und Widerstand: कृतप्रतिकृतैश्चित्रैः MBu. 4, 331. कृतप्रतिकृतप्रतिस्तयोः — सुरासुरैः Raḥ. 12, 94. — 2) Wiedervergeltung eines Angriffs: ततो रामो ऽतिसंकुद्धश्चापमाकृष्य त्रायवान् । कृतप्रतिकृतं कर्तुं मनसा संप्रचक्रमे ॥ R. 6, 91, 10.

कृतपाल (कृत + पाल) 1) mit Erfolg gekrönt Wils. — 2) f. आ Name einer Pflanze (s. कोलशिम्बी). — 3) n. = कक्काल Rāḡan. im ÇKDra.

कृतवन्धु (कृत + वन्धु) m. N. pr. eines Fürsten MBu. 1, 231.

कृतबुद्धि (कृत + बुद्धि) adj. der einen bestimmten Entschluss gefasst hat, fest entschlossen, festen Sinnes, charakterfest: ब्राह्मणेभ्यु च विद्वामो विद्वत्सु कृतबुद्धयः । कृतबुद्धिषु कर्तारः कर्तृषु ब्रह्मवेदिनः (श्रेष्ठः स्मृताः) ॥ M. 1, 97. कृतबुद्धी म्बिरामयी चक्रतुर्बुद्धमत्तम् R. 6, 91, 6. 100, 21. MBu. 13, 3348. सो (दाष्टो) ऽसहायेन मूढेन लुब्धेनाकृतबुद्धिना । न शक्यो न्यायतो नेतुं सन्नेन विषयेषु च ॥ M. 7, 30. Jāḡ. 1, 354. अकृतबुद्धिर् Buḥ. 18, 16 bedeutet wohl Unreife des Verstandes. — Vgl. कृतमति.

कृतब्रह्मन् (कृत + ब्र, adj. 1) der seine Andacht verrichtet hat: कृतब्रह्मा प्रमुच्यतां कृतव्युत् R. V. 2, 28, 1. — 2) wofür oder für wen man eine Andacht verrichtet hat, das Opfer R. V. 7, 70, 6. Indra 6, 20, 3.

कृतभाव (कृत + भाव) adj. der seinen Sinn auf Etwas (loc.) gerichtet hat, fest entschlossen: तौ परस्परमभ्येत्य सर्वगात्रेषु धन्विनौ । धौरेर्विव्यधतुर्वणिः कृतभावावुभौ त्रये ॥ R. 6, 70, 12.

कृतमति (कृत + मति) adj. der einen bestimmten Entschluss gefasst hat, der sich zu Etwas entschlossen hat: इत्युक्ता सा कृतमतिरभवत् — स्त्रीदिषाञ्छाश्वतान्स्त्वान्मापितुं संप्रचक्रमे (welches zu thun sie anfänglich nicht gesonnen war) MBu. 13, 2211.

कृतमन्दार (कृत + म) m. N. pr. eines Mannes Rāḡa-Tar. 3, 35.

कृतमाल (कृत + माला) 1) m. a) ein best. Thier Suḥr. 1, 200, 9. — b) N. eines Baumes, Cassia fistula L. (आर्गव्य), AK. 2, 4, 2, 4. H. 1140. Nach Rāḡan. im ÇKDra. eine Varietät von आर्गव्य (लघ्वार्गव्य, कर्णिकार). Suḥr. 2, 174, 17. — 2) f. आ N. pr. eines Flusses VP. 176, 183, N. 80. Buḥ. P. 5, 19, 18.

कृतमुख (कृत + मुख) adj. geschickt AK. 3, 1, 4. H. 342.

कृतम् (denom. von कृत), कृतपति den Kṛta-Würfel ergreifen (कृतं गृह्णाति) P. 3, 1, 21. अचीकृतत् und अचकृतत् Vop. 21, 47.

कृतपञ्चम् (कृत + पञ्च) adj. der den Opferspruch gesprochen hat TS. 1, 3, 2, 4.

कृतपत्न (कृत + पत्न) m. N. pr. eines Sohnes des Kṛjavana und Vaters des Uparikara Hariv. 1803. fg. VP. 433, N. 56. LiA. 1, Anh. xxxi.

कृतपशम् (कृत + प) m. N. pr. eines Āṅgirasas Ind. St. 3, 214. — Vgl. कर्तपश.

कृतयुग (कृत + युग) n. das goldene Weltalter (s. कृत 3, g.) M. 1, 85. 86. MBu. 3, 11236. fg. Hariv. 11217, 11219. R. 1, 1, 90. 43, 15.

कृतरथ (कृत + रथ) m. N. pr. eines Enkels von Maru VP. 390. Buḥ. P. 9, 13, 16.

कृतलक्षण (कृत + लक्षण) 1) adj. gekennzeichnet: अकृतलक्षण ohne besondere Kennzeichen Liṅ. 7, 11, 18. a) gute Kennzeichen an sich tragend AK. 3, 1, 10. H. 437. पवित्रकृतलक्षणम् (पशुम्) Viṣv. 12, 24. — b) gebrandmarkt: ज्ञातिसंवन्धिभिस्वेते त्यक्तव्याः कृतलक्षणाः M. 9, 239. — 2) m. N. pr. eines Mannes Hariv. 1940.

कृतवत् 1) partic. praet. act. zu 1. कर्. — 2) viell. von कृत 3, e. der den Einsatz hat Nir. 3, 22.

कृतवर्मन् (कृत + वर्मन्) m. N. pr. verschiedener Fürsten, namentlich eines Sohnes des Hṛdika und eines des Kanaka oder Dhanaka MBu. 1, 562. 2433. 2716. 6998. 7991. 10, 528. Hariv. 1830. 2036. 6626. 6643. 6647. 8038. 8077. VP. 417. 436. Buḥ. P. 9, 23, 22. 24, 26. Kathis. 9, 29. LiA. I, Anh. xxviii. N. pr. des Vaters des 13ten Arhant's der gegenwärtigen Avasarpini H. 37.

कृतविद्य (कृत + विद्या) adj. der Studien gemacht hat, der Etwas gelernt hat, unterrichtet MBu. 13, 1353. R. 1, 42, 2. सुवर्णपुष्पिता पृथ्वी विचिन्वति नरास्त्रयः । प्रूर्य कृतविद्यश्च यश्च ज्ञानाति सेवितुम् ॥ Pañ-kāt. I, 31. अकृतविद्य R. 1, 22, 7.

कर्तवीर्य (कृत + वीर्य) 1) adj. in Kraft stehend AV. 17, 1, 27. — 2) m. N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes des Kanaka (Dhanaka) und Vaters des Arḡuna (vgl. कर्तवीर्य), MBu. 1, 226. 3768. 6802. 2, 319. 12, 1750. 13, 7190. Hariv. 1830. Suḥr. 1, 324, 9 (als Lehrer). VP. 417. Buḥ. P. 9, 23, 22. fg. LiA. I, Anh. xxvii.

कृतवेग (कृत + वेग) m. N. pr. eines Fürsten MBu. 2, 320.

कृतवेतन (कृत + वे) adj. dem Lohn gegeben wird, gemiethet Jāḡ. 2, 164.

कृतवेदिन् (कृत + वे) 1) grateful. — 2) knowing, observant Wils. — Vgl. कृतज्ञ und कृतं विद् u. कृत 3, b.

कृतवेधक m. eine Art Fenchel oder Anis (घोषातकी, vulg. श्वेतघोषा) Ratnam. im ÇKDra. Wils. nach derselben Autor.: कृतवेधन (कृत + वे), offenbar die richtigere Form, welche auch Suḥr. 1, 144, 12. 137, 14. 159, 21. 182, 15. 2, 49, 15. 174, 17 erscheint. Das f. कृतवेधना soll nach Rāḡan. im ÇKDra. = कृतच्छिद्रा sein.

कृतवेश (कृत + वेश) adj. aufgeputzt, geschmückt: कृतवेशे केशवे Gtr. 11, 1.

कर्तव्यधन (कृत + व्य) adj. f. ई bewaffnet AV. 5, 14, 9.

कृतव्रत (कृत + व्रत) m. N. pr. eines Schülers von Lomaharshaṅga Buḥ. P. t. 1, p. xxxix. — Vgl. अकृतव्रण.

कृतशिल्प (कृत + शिल्प) adj. der seine Kunst erlernen hat Jāḡ. 2, 184.

कृतश्रम (कृत + श्रम) 1) adj. der sich Mühen unterzogen hat, der sich eifrig womit beschäftigt hat Çabdām. im ÇKDra. पुराणि कृतश्रमः MBu. 1, 832. — 2) m. N. pr. eines Muni MBu. 2, 109.